

Seslání Ducha svatého

Duch svatý

- třetí osoba Trojjediného Boha (s Otcem a Synem)
- ve Starém zákoně ještě není pojmenován Duch svatý, je zmíněn pouze duch
- Nový zákon: Zvěstování Páně, Křest Páně, Seslání Ducha svatého, dary Ducha svatého, ovoce Ducha svatého
- jedině skrze Ducha je možné poznat Boha
- Duch svatý jako inspirace
- Maria jako „Stánek Ducha svatého“, Církev jako „chrám Ducha svatého“

Seslání Ducha svatého

- 50. den po Velikonocích, Letnice/Padesátnice
- podobnost: Sinaj – Bůh sestoupil v podobě hromů, blesků ohně a dýmu
- po Nanebevstoupení Páně, „přímluvce“ Duch svatý, který zůstává navždy
- událost popisují Skutky apoštolů
- přijetím Ducha svatého jsou učedníci vysláni, aby šířili evangelium do celého světa
- zrození církve
- spojení církve – všichni, kdo obdrželi Ducha, jsou spojeni v jedno

Zobrazení Ducha svatého

- holubice (na stříškách kazatelen), ohnivý plamen nad hlavou (seslání DS), proud paprsků (vychází z novozákonního popisu projevů Ducha svatého)

Zobrazení seslání DS

- do 6. století zobrazováno s Nanebevstoupením (Rabbulův kodex)
- přítomnost Panny Marie – symbol církve
- v 10. století změna kompozice – apoštolové sedí na lavici v apsidě a bez Marie
- v 11. století se objevuje symbol Trojice: trůn (Otec), kniha (Syn), holubice (Duch svatý)
- centrální bod se mění – Kristus (lekcionář z Cluny), sv. Petr (žaltář z Rheinau), někdy zůstává místo prázdné (kniha perikop Jindřicha II. z Reichenau)
- knihy v rukách apoštolů – výuka
- apoštolové zobrazení v exedře – jednota
- různé národy – Duch svatý poslán ke všem
- postava císaře – císaři jako „apoštolům rovní“ – misionářská úloha